

Sygn. akt IIIRC 12/18

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 października 2018 roku

Sąd Rejonowy w Tczewie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący SSR Dorota Klukowska

Protokolant Monika Błaszcz

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2018 roku w Tczewie

sprawy z powództwa T. O.

przeciwko M. O. (1)

o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego

I. oddala powództwo;

II. kosztami procesu obciąża powoda T. O., uznając je za uiszczone w całości.

Sygn. akt III RC 12/18

1 **UZASADNIENIE**

Pozwem z dnia 9 stycznia 2018r. T. O. wniósł o ustalenie wygaśnięcia z dniem 1 lutego 2018r. obowiązku alimentacyjnego nałożonego na niego, w kwocie 150zł miesięcznie na rzecz M. O. (1), wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 10.10.2007r. w sprawie IIC 1724/07.

W uzasadnieniu wskazał, iż nie stać go na dalsze płacenie tych alimentów, ponieważ ma niską emeryturę, kłopoty zdrowotne, musi kupować lekarstwa, prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe, ponosi opłaty za media i opał na zimę.

Pozwana M. O. (1) prawidłowo wezwana na termin, nie stawiła się na rozprawie, nie złożyła odpowiedzi na pozew, nie wносиła o przesłuchanie w miejscu pobytu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. O. (1) i T. O. byli małżeństwem. W trakcie ich małżeństwa urodziła się córka M. O. (2) i córka A. O..

(dowód: odpis skrócony aktu małżeństwa – k. 7 i aktu urodzenia k. 8-9 akt SO w Gdańsku IIC 1724/07)

Sąd Okręgowy w Gdańsku wyrokiem z dnia 10 października 2007r. w sprawie IIC 1724/07, rozwiązując związek małżeński T. O. i M. O. (1) z winy T. O., zasądził od pozwanego na rzecz M. O. (1) kwotę 150zł miesięcznie tytułem renty alimentacyjnej płatnej do 15-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności każdej raty.

Tym samym wyrokiem Sąd kosztami utrzymania i wychowania córek obciążył oboje rodziców w ten sposób, że udział ojca T. O. ustalił na kwotę po 350zł miesięcznie, łącznie kwotę 700zł miesięcznie, płatną do rąk M. O. (1) w terminie do 15-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności każdej raty jak w wyroku SR w Tczewie w sprawie IIIRC 338/06.

Wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie IIC 1724/07 uprawomocnił się w dniu 14 lutego 2008r.

W czasie trwania małżeństwa powoda z M. O. (1), powód znęcał się nad żoną, za co został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w Tczewie na karę 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby. Z uwagi na to, że w okresie próby T. O. dopuścił się kolejnego przestępstwa umyślnego z art. 207§1 kk tj. znęcania się na szkodę żony, za które został prawomocnie skazany na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, Sąd Rejonowy w Tczewie postanowieniem z dnia 29 grudnia 2006r. zarządził mu wykonanie kary jednego roku pozbawienia wolności orzeczonej w/w wyrokiem.

(dow ód: akta Sądu Okręgowego w Gdańsku IIC 1724/07: wyrok Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 10.10.2007r. k. 63, postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 6.12.2007r. k. 74, zarządzenie Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 27.02.2008r. k. 94, postanowienie – k. 13 akt SO w Gdańsku IIC 1724/07, zawiadomienie – k. 14 akt SO w Gdańsku IIC 1724/07, akt oskarżenia – k. 15-16 akt SO w Gdańsku IIC 1724/07, dokumentacja medyczna – k. 17, 18, akt SO w Gdańsku IIC 1724/07)

W dacie wydania wyroku rozwodowego M. O. (1) zamieszkiwała z córkami A. i M. w domu w M.. M. O. (1) chorowała wówczas na stwardnienie rozsiane, w związku z czym posiadała orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy. Otrzymywała rentę w wysokości 531,53zł miesięcznie. Poza tym pobierała świadczenia rodzinne na łączną kwotę 281zł miesięcznie (zasilek rodzinny z dodatkami – 128zł, zasilek pielęgnacyjny – 153zł).

(dow ód: zeznania M. O. (1) – k. 30 i protokół rozprawy z dnia 10.10.2007r. akt SO w Gdańsku IIC 1724/07 k. 61-62, sprawozdanie kuratora – k. 34-36 akt SO w Gdańsku IIC 1724/07, zaświadczenie lekarza orzecznika ZUS – k. 11 akt SO w Gdańsku IIC 1724/07, przekaz pocztowy – k. 10 akt SO w Gdańsku IIC 1724/07, zaświadczenie – k. 4 akt SO w Gdańsku IIC 1724/07)

W dacie wydania wyroku rozwodowego T. O. odbywał karę pozbawienia wolności w A. (...) w G.. Przebywał na emeryturze, prawa emerytalne nabył pracując w charakterze strażnika więziennego. Otrzymywał emeryturę w wysokości ponad 1.100zł miesięcznie.

(dow ód: zeznania T. O. – k. 50-51 akt SO w Gdańsku IIC 1724/07, sprawozdanie kuratora – k. 34v akt SO w Gdańsku IIC 1724/07)

T. O. ma 59 lat, z aresztu śledczego został zwolniony w dniu 25 sierpnia 2016r. Od tego czasu mieszka sam w domu w M., nie podejmuje prac dorywczych. W skład miesięcznych kosztów jego utrzymania wchodzi: wyżywienie – 300zł, środki czystości, kosmetyki, energia elektryczna – 40zł (80zł co 2 miesiące), woda i ścieki – 60zł w okresie letnim, gdy podlewa trawę i 16 zł zimą, wywóz śmieci – 14zł, butla gazowa – 45zł, zużywa 2 butle miesięcznie, bo dogrzewa się piecykiem na gaz, podatek od nieruchomości – 210 zł rocznie oraz opał 900-1.200 zł rocznie. T. O. choruje na cukrzycę, na stałe przyjmuje leki, kupuje najtańsze za 80-100 zł miesięcznie. Pozwany ma też działkę ogrodniczą, na której uprawia warzywa, ziemniaki, ma własne owoce, utrzymanie działki kosztuje go 130 zł rocznie plus opłata za zużytą wodę.

Pozwany spłaca po 100 zł miesięcznie za telefon, który wziął w 2014r., do spłaty pozostało mu około 2.500zł.

W roku 2017 T. O. osiągnął dochód w kwocie **22.252,72 zł**. Powód otrzymuje emeryturę S. (...) Do dnia 28.02.2018r. w wysokości 1.856,06zł, a od 1.03.2018r. w kwocie 1.911,37 zł miesięcznie. Po potrąceniu składki na ubezpieczenie zdrowotne, podatek i alimenty na rzecz córki A. O. i pozwanej (w łącznej kwocie 500zł) do wypłaty pozostawała mu kwota 1.089,35zł.

Powoda na dzień dzisiejszy obciąża wyłącznie obowiązek alimentacyjny na rzecz pozwanej M. O. (1) w wysokości 150zł miesięcznie. Poprzednia sprawa III RC 366/16 o wygaśnięcie obowiązku alimentacyjnego wobec byłej żony zakończyła się w dniu 13.10.2017r. oddaleniem zażalenia powoda na zarządzenie w przedmiocie zwrotu pozwu.

(dowód: zeznania powoda – k. 34 od godz. 00:04:11 do godz. 00:23:45 i k. 40-40v od godz. 00:05:45 do godz. 00:09:19, decyzje o waloryzacji emerytury – k. 31, PIT – 40A za rok 2017 k. 33, postanowienie z 13.10.2017r. k. 55-58 akt sprawy III RC 366/16)

M. O. (1) przebywa w (...) w P., jest osobą całkowicie leżącą, pampersowaną, w dalszym ciągu choruje na stwardnienie rozsiane. W roku 2017 pozwana osiągnęła dochód w kwocie **11.908,22 zł**. Otrzymuje rentę w wysokości około 1.000 zł miesięcznie. Łączny jej dochód, wraz z zasiłkiem i alimentami w kwocie 150zł to kwota 1.374,38 zł miesięcznie, z czego 70% pobierane jest przez (...) z tytułu jej pobytu w placówce. Pozostała kwota (tj. 413,59 zł w okresie od 1.03.2017r. do 28.02.2018r. i kwota 424,59 zł począwszy od 1.03.2018r.) jest wypłacana pozwanej. Z kwoty tej 262,31 zł przeznaczane jest na zakup leków 100 % odpłatnych i środków higieny osobistej. Pozwana raz w miesiącu odwiedzana jest przez córkę A., która z pozostałych pieniędzy robi mamie zakupy.

(dowód: pismo z (...) k. 23, 39, PIT – 40A za rok 2017 k. 24, decyzja ZUS k. 25, 26)

Wyrokiem z dnia 18 lipca 2018r. w sprawie III RC 507/17 Sąd Rejonowy w Tczewie ustalił, że obowiązek alimentacyjny T. O. wobec córki A. O. określony wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku w sprawie II C 1724/07 ustał z dniem 18 lipca 2018r. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 9 sierpnia 2018r.

(dowód: akta Sądu Rejonowego w Tczewie III RC 507/17: wyrok k. 39, zarządzenie k. 41)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy oraz w aktach IIC 1724/07 Sądu Okręgowego w Gdańsku i akt III RC 366/16 i III RC 507/17 tut. Sądu, z których przeprowadzono dowód, a także na podstawie zeznań powoda T. O.. Pozwana nie stawiała się na rozprawie, nie wniosła odpowiedzi na pozew, nie wniosła o przesłuchanie jej w miejscu zamieszkania.

Sąd dał wiarę zeznaniom powoda T. O. co do jego aktualnej sytuacji finansowej, majątkowej oraz ponoszonych przez niego kosztów swojego utrzymania, albowiem są one jasne i logiczne oraz znajdują potwierdzenie w przedłożonych przez niego dokumentach, jak również nie były kwestionowane przez stronę pozwaną.

Sąd nie dał jednak wiary twierdzeniom powoda co do tego, że jego była żona ma dochód równy jego dochodowi, albo i jeszcze większy. Sąd oparł się w tym względzie na przedłożonych przez strony dokumentach w postaci PIT – 40A za rok 2017 (k. 24 i k. 33), z których jednoznacznie wynika, że powód w ubiegłym roku osiągnął dochód w kwocie **22.252,72 zł** zaś pozwana w kwocie prawie o połowę niższą tj. **11.908,22 zł**. Dokumenty te nie były kwestionowane przez pozwanego.

Za gołosłowne Sąd uznał także twierdzenia powoda, że M. O. (1) przebywając w (...) ma zapewnione wszelkie potrzeby, w tym otrzymuje za darmo leki i pampersy i 30 % dochodu ma ona do dyspozycji na potrzeby nie związane z codziennym utrzymaniem. Twierdzeniom powoda przeczy bowiem pismo z (...) w P., w którym przebywa pozwana, gdzie wprost wskazano, że M. O. (1) miesięcznie – po potrąceniu opłaty za (...) ma do dyspozycji kwotę ok. 412 zł (wliczając w to alimenty od pozwanego czyli 150zł), jednak z tych właśnie pieniędzy przeznacza ponad 260 zł na zakup leków 100% odpłatnych i środków higieny osobistej, a zważyć należy, że pozwana jest osobą całkowicie leżącą i pampersowaną, stąd dbałość o higienę jest w jej przypadku szczególnie ważna. Tylko pozostała kwota, po zakupie środków higieny i leków, przeznaczana jest na potrzeby pozwanej, zatem faktycznie do jej dyspozycji zostaje około 160 zł miesięcznie. Przy czym raz w miesiącu M. O. (1) odwiedzana jest przez córkę, która wówczas robi jej zakupy. Pozwany T. O. nie podważył w żaden sposób treści pisma z (...) w P..

Sąd uznał też za w pełni wiarygodne dokumenty, z których przeprowadził dowód, gdyż ich autentyczność i prawdziwość nie budziła wątpliwości. Dokumenty te zostały zgromadzone w sposób zgodny z obowiązującymi

przepisami prawnymi, a także mają charakter kompletny. Wiarygodność tych dokumentów nie była w toku postępowania kwestionowana przez żadną ze stron.

Materialno-prawną podstawą powództwa o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego jest art. 138 kro, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Z przepisu tego wynika, że uprawniony może domagać się zmiany wysokości alimentów wyłącznie wówczas, gdy nastąpiła zmiana stosunków, czy to w sferze usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, czy też w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. To bowiem od tych dwóch przesłanek na mocy art. 135 § 1 kro uzależniony jest zakres obowiązku alimentacyjnego, przy czym ingerencja w wysokość alimentów uzasadnia jedynie taka zmiana okoliczności, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych.

W wyroku z dnia 21 stycznia 1999 r., I CKN 1292/98 (LEX nr 327911), Sąd Najwyższy uznał, że zmiana wyroku lub umowy, którą ma na względzie art. 138 kro, może między innymi polegać na stwierdzeniu ustania obowiązku alimentacyjnego, wobec odpadnięcia którejś z przesłanek uzasadniających ten obowiązek, czy to po stronie uprawnionej, czy to po stronie zobowiązanej. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi. Można więc powiedzieć, że postępowanie dowodowe ma charakter porównawczy tego co było podstawą ustalenia alimentów w sprawie poprzedniej, z tym co jest w sprawie wytoczonej na podstawie art. 138 kro. Przedmiotem postępowania dowodowego jest zatem zmiana okoliczności (stosunków) zarówno po stronie uprawnionego, jak i zobowiązanego.

W niniejszej sprawie, rozważając kwestię obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej M. O. (1) na uwadze mieć należało przepis art. 60 § 2 krio na zasadzie którego ustalono ów obowiązek alimentacyjny, a zgodnie z którym, jeżeli jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Kodeks rodzinny i opiekuńczy nie definiuje pojęcia: istotnego pogorszenia sytuacji materialnej. Przyjmuje się, iż musi zostać udowodnione, że po rozwodzie małżonek uprawniony będzie miał sytuację materialną gorszą niż w małżeństwie, oraz, że to pogorszenie ma charakter istotny, czyli zdaniem autorki odczuwalny. Nie oznacza to jednak aż niedostatku, czyli uprawniony może zaspokajać swoje usprawiedliwione potrzeby, a nawet potrzeby wyższego rzędu i to na poziomie wyższym niż przeciętny w społeczeństwie, ale jednocześnie na poziomie niższym niż dotychczas w małżeństwie (komentarz do art. 60 krio Gromek 2016, wyd. 5).

W związku z powyższym, oceniając zasadność powództwa będącego tu przedmiotem rozpoznania Sąd miał przede wszystkim na uwadze rozmiar uzasadnionych potrzeb uprawnionej M. O. (1) i sytuację majątkową zobowiązanego T. O., a w szczególności i przede wszystkim zmiany tychże okoliczności na przestrzeni ostatnich 10 lat i 7 miesięcy, tj. od czasu uprawomocnienia się wyroku rozwodowego stron wydanego przez Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie o sygnaturze akt IIC 1724/07, tj. od dnia 14 lutego 2008r. Zmiana bowiem orzeczenia w przedmiocie alimentów dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu, a jej ustalenie następuje poprzez porównanie stosunków obecnych z warunkami i okolicznościami uprzednio istniejącymi.

Można więc śmiało powiedzieć, że postępowanie dowodowe w takiej sprawie ma charakter porównawczy tego, co było podstawą ustalenia alimentów w sprawie poprzedniej, z tym co jest ustalone w sprawie wytoczonej na podstawie art. 138 kro. Przedmiotem postępowania dowodowego jest tu zatem zmiana okoliczności (stosunków) zarówno po stronie uprawnionego, jak i zobowiązanego. Niniejszy proces miał więc na celu ustalenie, czy w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych stron lub w potrzebach uprawnionej czy zobowiązanego nastąpiły istotne zmiany.

Przez zmianę zaś stosunków w rozumieniu wskazanego art. 138 kro, rozumieć należy wszelkie zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę (zwiększenie, ale i zmniejszenie) zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę (zwiększenie, ale i zmniejszenie) zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych

zobowiązanie. Zmiana stosunków może więc doprowadzić zarówno do zmiany wysokości (podwyższenia lub obniżenia) obowiązku alimentacyjnego, jak i do jego wygaśnięcia. Przez „zmianę” w rozumieniu wskazanego przepisu należy rozumieć zmianę ilościowo znaczącą, która w istotny sposób wpływa na wysokość obowiązku alimentacyjnego tj. przede wszystkim usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji.

Przenosząc powyższe wywody na realia niniejszej sprawy wskazać należy, iż Sąd rozważał tu, czy w możliwościach zarobkowych i majątkowych T. O., który wystąpił z pozwem przeciwko M. O. (1) o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego oraz w usprawiedliwionych potrzebach M. O. (1) zaszyły takie zmiany, które uzasadniałyby uchylenie ustalonego przez Sąd Okręgowy w Gdańsku obowiązku alimentacyjnego.

Rozważając to, w pierwszej kolejności należy wskazać, że powód w czasie orzekania alimentów na byłą żonę odbywał karę pozbawienia wolności, pobierał emeryturę w kwocie ponad 1.100zł miesięcznie, wówczas ciążył na nim obowiązek alimentacyjny wobec dwóch małoletnich córek. Obecnie, od sierpnia 2016r., T. O. przebywa na wolności, mieszka sam w domu należącym do niego i pozwanej, dysponuje działką ogrodniczą, na której uprawia warzywa, owoce. Pozwany ma 59 lat, nie podejmuje prac dorywczych, nadal otrzymuje emeryturę - w kwocie 1.911,37 zł miesięcznie. Nie obciąża go już obowiązek alimentacyjny wobec dzieci. Po potrąceniu składki na ubezpieczenie zdrowotne, podatek i alimenty na rzecz M. O. (1) do wypłaty pozostaje mu kwota 1.439,35zł miesięcznie, kwota ta natomiast wystarcza mu na pokrycie wszystkich jego potrzeb, których zaspokojenie stanowi miesięcznie wydatek w wysokości około 900zł (wyżywienie – 300zł, środki czystości, kosmetyki ok. 100zł, energia elektryczna – 40zł (80zł co 2 miesiące), woda i ścieki – średnio 38zł, wywóz śmieci – 14zł, 2 butle gazowe – 90zł, podatek od nieruchomości – 210zł rocznie oraz opał 900-1.200 zł rocznie, leki - 80-100 zł, telefon ok. 100zł). Sąd zważył, że pozwany choruje na cukrzycę, na stałe przyjmuje leki, kupuje najtańsze za 80-100 zł miesięcznie, przy czym okoliczność ta nie może sama w sobie przesądzać o wygaśnięciu obowiązku alimentacyjnego wobec byłej żony. Podnieść należy, że mimo dolegliwości zdrowotnych pozwany jest nadal osobą samodzielną, a stan zdrowia nie uniemożliwia mu uprawiania warzyw, owoców na działce, czy prowadzenia samodzielnego gospodarstwa domowego. Tym samym, zdaniem Sądu, za istotną zmianę w zakresie możliwości zarobkowych czy majątkowych T. O. nie można uznać zmian w stanie jego zdrowia. W świetle zasad doświadczenia życiowego i logiki, gdy zważy się na wiek powoda oraz charakter i powszechność tego rodzaju schorzeń, nie sposób okoliczności tej uznać za szczególnie wyjątkową i tym samym istotną. Także okoliczność, że powód zamieszkuje w domu stron i ponosi opłaty za media i opał, nie jest okolicznością zasługującą na uznanie jej za wyjątkową czy istotną. Strony nie dokonały podziału majątku wspólnego po rozwodzie, powód zamieszkuje sam w domu stron, więc logicznym jest, że to on ponosi opłaty eksploatacyjne, dokonuje koniecznych napraw. W tej sytuacji uznać należy, iż obecna sytuacja życiowa, zdrowotna, chociaż się zmieniła od czasu rozwodu, to jednak nie były to na tyle istotne i znaczące zmiany, by mogło to skutkować wygaśnięciem obowiązku alimentacyjnego powoda względem byłej żony. Również dochody pozwanego w dalszym ciągu pozwalają mu nałożenie alimentów na rzecz pozwanej w wysokości ustalonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 10 października 2007r. określonych na kwotę 150zł miesięcznie bez żadnego uszczerbku dla swojego utrzymania.

Jak to już wskazano w niniejszej sprawie – poza omówionymi powyżej – zmianami w zakresie możliwości majątkowych T. O. dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie mogły mieć zmiany w kwestii usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej do alimentów od powoda M. O. (1).

Sytuacja życiowa pozwanej uległa zmianie, bowiem w dacie wydania wyroku rozwodowego M. O. (1) zamieszkiwała z córkami w domu w M., a obecnie przebywa w (...) w P.. Już wówczas M. O. (1) chorowała na stwardnienie rozsiane, posiadała orzeczenie o całkowitej niezdolności do pracy, wtedy otrzymywała rentę w wysokości 531,53zł miesięcznie, pobierała zasiłek rodzinny – 128zł i zasiłek pielęgnacyjny – 153zł. W chwili obecnej pozwana jest osobą niesamodzielną, całkowicie leżącą, pampersowaną, w dalszym ciągu choruje na stwardnienie rozsiane. Otrzymuje rentę w wysokości około 1.000 zł miesięcznie, łączny jej dochód, wraz z zasiłkiem i alimentami w kwocie 150zł to kwota 1.374,38 zł miesięcznie, z czego jednak 70% pobierane jest przez (...) z tytułu jej pobytu w placówce. Pozostała kwota (tj. obecnie 424,59 zł) jest wypłacana pozwanej. Z kwoty tej 262,31 zł przeznaczane jest na zakup leków 100 %

odpłatnych i środków higieny osobistej. Pozwana raz w miesiącu odwiedzana jest przez córkę A., która z pozostałych pieniędzy robi mamie zakupy.

Powyższe prowadzi do wniosku, że nie sposób uznać, iż w chwili obecnej pozwana żyje na wyższej stopie życiowej niż w chwili orzekania rozwodu, czy też na wyższej stopie życiowej niż pozwany. Podkreślić należy, że ustawodawca uznał, że małżonek wyłącznie winny rozwodu obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku. Zatem porównując kwotę, jaka pozostaje powodowi do dyspozycji – po opłaceniu alimentów na rzecz byłej żony, opłat za media, opał, jego kosztów miesięcznego utrzymania, w tym leków, telefonu – około 540zł miesięcznie – z kwotą, jaką do dyspozycji ma pozwana przed poniesieniem kosztów leków nierefundowanych i środków higieny – około 425zł, nie sposób uznać, że pozwana jest w lepszej sytuacji finansowej niż powód. Po potrąceniu kwot na leki i środki higieny pozostaje jej bowiem miesięcznie do dyspozycji kwota około 160zł - nieznacznie wyższa, niż kwota zasadzonych 11 lat temu alimentów od byłego męża.

Poza tym nie można tu nie wskazać, na fakt, że inne osoby, a w szczególności córka, wspomagają pozwaną, albowiem nie można zapominać, iż obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec M. O. (1) jest obowiązkiem byłego małżonka uznanego za wyłącznie winnego rozkładu pożycia do przyczyniania się do zaspokajania w odpowiednim zakresie usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku i jako taki wyprzedza obowiązek alimentacyjny dzieci wobec matki.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania Sąd uznał, że brak jest podstaw do ustalenia wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powoda wobec pozwanej. Potrzeby M. O. (1) kształtują się na podobnym poziomie w stosunku do poprzedniego okresu, zaś realne możliwości zarobkowe i majątkowe T. O. uległy istotnym zmianom od czasu orzeczenia rozwodu stron (nie obciąża go już obowiązek alimentacyjny na córki w łącznej kwocie 700zł miesięcznie), i nadal wskazują na możliwość zapewnienia sobie przez powoda dochodów na poziomie odpowiednim do jego potrzeb i koniecznych wydatków - uwzględniających także obowiązek alimentacyjny wobec byłej żony.

Na koniec – już tylko dla porządku – należy wskazać, iż w ocenie Sądu w sprawie brak jest też podstaw do stwierdzenia, iż za ustaniem wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powoda wobec byłej żony przemawiają zasady współżycia społecznego.

Zgodnie z art. 144¹ kro, zobowiązany może się uchylić od wykonania obowiązku alimentacyjnego względem uprawnionego, jeżeli żądanie alimentów jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Przepis art. 144¹ kro jest realizacją zasady, iż w określonych przepisami prawa sytuacjach, zobowiązany, na którym ciąży obowiązek alimentacyjny, może uchylić się od świadczeń alimentacyjnych. Można więc powiedzieć, że przy istniejącej odpowiedzialności alimentacyjnej, wobec spełnienia wszystkich przesłanek istnienia obowiązku alimentacyjnego, nie istnieje dług po stronie zobowiązanego, rozumiany jako powinność świadczenia na rzecz uprawnionego. W razie skutecznego uchylenia się od obowiązku alimentacyjnego sąd oddała powództwo o alimenty albo o ich podwyższenie, wskazując w uzasadnieniu przyczynę, wobec której przy istniejącym obowiązku, powziął taką a nie inną decyzję. W ocenie Sądu w niniejszej sprawie powód nie powoływał się ani nie wykazał, aby jakiegokolwiek zachowanie pozwanej M. O. (1) uzasadniało ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego w oparciu o zasady współżycia społecznego.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd na mocy art. 60 § 2 a contrario w związku z art. 138 kro w zw. z art. 135 § 1 kro w zw. z art. 1441 kro a contrario orzekł jak w punkcie I sentencji wyroku.

O kosztach Sąd orzekł w punkcie II sentencji wyroku.